

Stefan Moysa

"Die Freude seiner Nähe. Biblische Besinnungen", Heinrich Schlier, Freiburg-Basel-Wien 1980 : [recenzja]

Collectanea Theologica 51/2, 219

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Inne, ważniejsze artykuły możemy tu tylko wymienić. Wśród nich znajdujemy omówienie śmierci i zmartwychwstania Chrystusa i tematycznie bardzo zbliżoną analizę śmierci w myśleniu starochrześcijańskim, a także przedstawienie chrystologii listu do Hebrajczyków i obrazu człowieka w Nowym Testamencie. Bardziej biograficzne znaczenie mają wspomnienia o dwóch ludziach, których Schlier uważał za swoich mistrzów: Erika Petersona i Martina Heideggera.

Pośmiertny zbiór prac Schliera wydobywa i ukazuje przede wszystkim prawdę Nowego Testamentu i dlatego może być we współczesnym zagmatwaniu poglądów cennym przewodnikiem w rozważaniach teologicznych i duszpasterskich.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Heinrich SCHLIER, *Die Freude seiner Nähe. Biblische Besinnungen*, Freiburg-Basel-Wien 1980, Verlag Herder, s. 95.

Wybrano tutaj ze spuścizny zmarłego autora krótkie rozważania, w których wybija się na pierwszy plan element duchowy.

Na początku znajdujemy studium dotyczące wiary i miłości w pismach św. Jana. Wiara jest odpowiedzią na wezwanie Jezusa aby za Nim pójść. Dokonuje się ona przez słuchanie i niejednokrotnie jest wprost połączona z widzeniem rzeczy nadprzyrodzonych. Poznanie dokonuje się więc przez słuchanie, wiarę i widzenie. Wiara zwraca się więc do Ojca i prowadzi ze śmierci do życia. Stąd wezwanie św. Jana, by pozostawać w wierze i miłości.

Następują zwięzłe, kilkustronicowe rozważania na temat kluczowych pojęć w teologii św. Pawła. A więc słyszymy o „nowym życiu”, które dokonuje się przez chrzest w śmierci Jezusa (Rz 6,3). Apostoł, wzywa by nie niszczyć „dzieła Bożego” (Rz 14,20). Nie trzeba „podoać się sobie” (Rz 15,3), ale jak Chrystus żyć dla ludzi. Należy strzec się niebezpieczeństwa, by „nie zniweczyć Chrystusowego krzyża” (1 Kor 1,17). A oto inne tematy: czas Boży (1 Kor 10,11), ciało Chrystusa (1 Kor 10,17), Pan jest Duchem (2 Kor 3,17), słowo pojednania (2 Kor 5,19), siła Boga (2 Kor 13,4), sprawiedliwość Boża (Ga 5,5), moc wiary (Ga 5,6), radość Jego bliskości (Flp 4,4).

Książkę zamyka obszerniejsze rozważanie na temat kilku wierszy 1-szego listu św. Piotra (1,3—12). Chwalenie Boga, którym rozpoczyna się ten urywek uważa autor za początek wszelkiego myślenia i mówienia o Bogu. Ten akt oddania Bogu chwały jest jednak sam już odpowiedzią na Boże zmiłowanie. Bóg, który wielbiony, zrodził człowieka do „żywej nadziei”. Tylko więc nadzieja potrafi dać prawdziwe życie.

Schlier był jednym z tych egzegetów, którzy potrafili ujawnić całe bogactwo duchowe tekstów biblijnych. Rozważania przytoczone, jak mało które, iskrzą się od tego bogactwa i pozwalają czytelnikowi zachwycać się prawdą objawioną.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Hans Urs von BALTHASAR, *Kennt uns Jesus — kennen wir ihn?* Freiburg-Basel-Wien 1980, Verlag Herder s. 119.

Tytuł określa obydwie części tej teologicznej medytacji: w pierwszej mowa jest o znajomości człowieka, którą Jezus posiada, w drugiej o tym, jak człowiek poznaje Jezusa.

Przez ujemny zestaw tekstów ewangelicznych autor ukazuje głębię Jezusowego spojrzenia na ludzi. Znał On myśli i zamiary wrogów, grzechy Samarytanki, miłość Piotra. Jezus jest światłem i rzuca światło na